

infini, immense, innombrable || 2 inextricable [ἀ, πέρας].

ἀπειρώς, *adv.* sans expérience, sans connaissance de, *gén.* [ἀπειρός 1].

ἀπείς, *part. aor. 2 ion. d'ἀφίημι*

ἀπεκαόμην, *v. ἀποκρίω.*

ἀπεκάρην, *v. ἀποκρίω.*

ἀπεκαύσθην, ἀπέκαυσα, *v. ἀποκαίω.*

ἀπ-εκδύνω, quitter un vêtement.

ἀπέκειρα, *v. ἀποκρίω.*

ἀπ-εκλανθάνομαι (*ao. 2 poët. impér. 2 pl. ἀπεκλεάθεσθε*) laisser de côté, *gén.*

ἀπέκλαυσα, *v. ἀποκλαίω.*

ἀπέκλῆσα, *v. ἀποκλήω.*

ἀπέκτανον, ἀπέκτονα, ἀπεκτόνηκα, *ao. 2 et pf. d'ἀποκτείνω.*

ἀπέλα, *v. ἀπελάω.*

ἀπελάμφθην, *ao. pass. ion. d'ἀπολαμβάνω.*

ἀπ-ελαύνω (*f. -ελάσω, att. -ελῶ; ao. ἀπῆ-λασα, pf. ἀπέτληκα; pass. ao. ἀπηλάθην, pf. ἀπέτλημαι*) I *tr.* 1 pousser hors de, chasser, exclure : φόβον τινί, XÉN. éloigner une crainte de qqn; *au pass.* être écarté ou éloigné : φροντίδος, Hdt. être loin de penser que, etc. || 2 ἀπελαύνειν στρατιήν, Hdt. porter une armée en avant || II *intr.* partir.

ἀπέλαυσα, *v. ἀπολαύω.*

ἀπέλαχον, *v. ἀπολαγχάνω.*

1 ἀπελάω-ῶ, *f. att. d'ἀπελαύνω.*

2 ἀπ-ελάω-ῶ (*impér. prés. ἀπέλα; sel. d'au-tres, ao. 3 pl. dor. ἀπῆλαν*) *c. ἀπελαύνω.*

ἀπ-ελέγχω (*f. -έγξω, ao. ἀπῆλεγξα, pf. inus.*) réfuter, convaincre d'erreur.

ἀ-πέλεθρος, *os, on*, immense; *adv.* ἀπέλεθρον, *Il.* au loin [ἀ, πέλεθρον].

ἀπελεύσθαι, *inf. ao. 2 moy. d'ἀφαιρέω.*

ἀπελευθέρα, *as (ῆ)* affranchie [*fém. d'ἀπε-λεύθερος*].

ἀπελευθερία, *as (ῆ)* affranchissement [ἀπε-λεύθερος].

ἀπελευθερικός, *ῆ, ὄν*, d'affranchi, fils d'affranchi.

ἀπ-ελεύθερος, *ou (ὁ)* un affranchi [ἀπό, ἐλεύθερος].

ἀπελευθερώω-ῶ, affranchir [ἀπελεύθερος].

ἀπελευθέρωσις, *εως (ῆ)* affranchissement.

ἀπελήφθην, *v. ἀπολαμβάνω.*

ἀπ-έλικω, *ion. c. ἀφέλιω.*

ἀπελλάζω, haranguer sur la place publique [ἀπελλαί, assemblées du peuple, à Sparte, d'ἀπό, εἴλλω].

ἀπ-ελπίζω (*f. -ίσω, att. -ιῶ*) désespérer.

ἀπ-ελπτos, *os, on, c. ἔελπτος* [ἀπό, ἔλπω].

ἀπελῶ, *f. d'ἀπελαύνω.*

ἀπ-εμέω-ῶ (*f. -έσω, ao. ἀπῆμεσα, ἐργ. ἀπέ-μεσσα*) vomir.

ἀπ-εμπλάω-ῶ (*impf. ἀπμπλόων*) 1 vendre || 2 emmener, emporter (un esclave, un objet acheté).

ἀπ-εναντίον, *adv.* en face [ἀ, ἐναντίον].

ἀπεναντίως, *adv.* contrairement à, *dat.*

ἀπενάσθην, ἀπένασσα, *ao. poët. d'ἀπονάξω.*

ἀπένειμα, *v. ἀπονέμω.*

ἀπ-ενείχθην, *ao. pass. ion. d'ἀποφέρω.*

ἀπ-ενέβη, *d'ord. ἀπ-εννέβη (seul. prés.)* 1 défendre, interdire : τι, qqe ch. ; τί τινος, écarter une chose d'une autre ; τινά ποιεῖν τι, Eur. interdire à qqn de faire qqe ch.

|| 2 chercher à détourner par ses prières.

ἀ-πενθής, *ῆς, ἄς*, exempt de deuil [ἀ, πένθος].

ἀ-πένθητος, *os, on*, qui ne s'afflige pas [ἀ, πενθῶ].

ἀπ-ενιαντίζω, être exilé pour un an [ἀπό, ἐνιαντός].

ἀπ-εννέπω, *v. ἀπενέπω.*

ἀπέξηρασμένος, *part. pf. pass. d'ἀποξη-ραίνω.*

ἀπ-έοικα, *pf. au sens d'un prés.* : I n'être pas juste ou naturel || II *part.* ἀπεικώς, -υῖα, -ός, *ion. et att.* ἀπεικώς, -υῖα, -ός : 1 invraisemblable, absurde || 2 inconvenant [ἀπό, *εἴκω].

ἀπεικώτως, *c. ἀπεικώτος.*

ἀπεπτέω-ῶ, ne pas digérer [ἀπεπτος].

ἀ-πεπτος, *os, on*, non cuit, cru, âcre [ἀ, πέπτω].

ἀπερ, *adv. v. ὅσπερ.*

ἀπεραντο-λογία, *as (ῆ)* bavardage interminable [ἀπέραντος, λόγος].

ἀ-πέραντος, *os, on* : I sans fin : 1 infini, immense, innombrable || 2 inachevé, sans effet ; ἐπειδὴ δὲ ἀπέραντον ἦν, Thc. et comme on n'arrivait à aucun résultat || II sans issue, inextricable [ἀ, περαίνω].

ἀπ-έρασις, *εως (ῆ)* vomissement [ἀπό, ἐράω].

ἀ-πέρατος, *os, on*, qu'on ne peut traverser ; *fig.* impénétrable [ἀ, περάω].

ἀπ-εργάζομαι (*f. -άσσομαι, ao. ἀπειργασάμην, pf. ἀπείργασμαι*) I *dir.* 1 achever une tâche || 2 achever, accomplir, travailler, exécuter, construire, d'où produire, *acc.* : ἀγαθὸν ἀπ. τινα, XÉN. rendre qqn bon || II *pass.* être porté à sa perfection ; ἀνὴρ ἀπειργασμένος καλός τε καὶ ἀγαθός, XÉN. homme accompli et parfait.

ἀπέργω, *ion. c. ἀπείργω.*

ἀπ-έρδω (*part. ao. plur. ἀπέρξαντες*) accom- plir [ἀπό, ἐρδω].

ἀπερ-εἰ, *conj.* comme si, comme [ἀπερ, εἰ].

ἀπ-ερείδω : 1 *tr.* appuyer sur, fixer sur || 2 *intr.* se fixer sur || *Moy.* 1 *intr.* s'appuyer sur || 2 *tr.* appuyer, faire reposer sur : θυμὸν πρὸς τινα, Plut. faire retomber sa colère sur qqn [ἀπό, ἐρείδω].

ἀπερεῖν, *inf. du fut.* ἀπερῶ, *v. ἀπείπον.*

ἀπερείσιος, *os, on, c. ἀπειρέσιος.*

ἀπερέω-ῶ, *ion. c. ἀπερῶ.*

ἀ-περίεργος, *os, on*, non recherché, simple ; τὸ α. simplicité [ἀ, περίεργος].

ἀ-περιέργως, *adv.* sans recherche, simple- ment.

ἀ-περίληπτος, *os, on*, non circonscrit, sans limites [ἀ, περιλαμβάνω].

ἀ-περίοπτος, *os, on*, indifférent à [ἀ, περιό-φομαι].

ἀπεριπτώτως, *adv.* sans être exposé à tom- ber ou à faillir.

ἀ-περίσκεπτος, *os, on*, inconsidéré [ἀ, περι-σκέπτομαι].

ἀπερισκέπτως, *adv.* inconsidérément.

ἀ-περίσπαστος, *os, on*, ininterrompu [ἀ, περισπάω].

ἀπερισπάτως, *adv.* sans se laisser dis- traire, avec suite.

ἀ-πέρισσος, *att. -ιττος, os, on*, sans excès, d'où simple, sans recherche ; τὸ ἀπέριττον,